

Deschisă în ziua de 2 iulie la Muzeul de artă din Ploiești, expoziția retrospectivă Bob Bulgaru comemorează o figură familiară mediului intelectual bucurestean al anilor '30 — pictorul Gheorghe (Bob) Bulgaru (1907 — 1938), răspuns de boală înainte de a se fi putut realiza pe deplin.

Peisaje, portrete — cu deosebire capete de copii —, cîteva naturi moarte, adunate de muzeografi din Ploiești din colecții particulare, multe dintre ele ale unor foști prieteni ai pictorului (George Macoșescu, Zaharia Stancu, Edgar Papu), sau din colecția familiei, ne dezvăluie astăzi un liric cu o sensibilitate aparte, artist care fără a fi urmat vreo școală de pictură sau măcar vreun curs, minunește — în ceea ce are mai bun — cu abilitate știința compoziției și a cromaticii, surprinde cu ascuțite esența motivului: atmosfera provincială a Țirgovștei, inocența și dulceața chipurilor de copii, zbuciumul tragic dintr-un *autoportret*, construcția de tip palladian al unui *atelier* — ce duce cu gîndul la substratul de rigoare compozițională ce guvernează alcătuirea unei opere.

ARTA ȘI CULTURA BERLINEZĂ ÎN SECOLELE XVIII-XIX

Deschisă în cadrul schimburilor reciproce dintre Muzeul de artă decorativă din Köpenick (Berlin — R.D.G.) și Muzeul de artă populară al R. S. României, expoziția intitulată „Cultura și arta berlineză în secolele XVIII — XIX” reunește cîteva genuri ale artelor decorative care au făcut faima manufacturilor din Berlin, purtînd amprenta barocului, rococoului și clasicismului german.

Porțelanuri, faianțe, sticlărie, masivă argintărie aurită, originala feronerie artistică (cu realizări specifice dintre cele mai neașteptate: bijuterii filigranate, portrete, statuete, plachete cu portrete de mari personalități, obiecte de uz mai casnic) — în exemple rare, puține, dar cu grijă alese —, sînt grupate în vitrine pe genuri și în ordine cronologică. Lucrul este mai cu seamă valabil pentru sala porțelanurilor unde piese din diferite servicii celebre, anume create pentru un palat sau pentru o personalitate, obiecte de mult intrate în istoria artelor decorative germane cu numele lor propriu (serviciul japonez pentru Sanssouci, serviciul cu frunze de stejar, serviciul cu siluetele familiei regale etc) ilustrează nu numai evoluția de la un stil la altul, dar și pe cea a gustului de la o epocă la alta și — în ambianța creată de o inspirată alegere și compoziție cu reproduceri după gravuri de epocă, care crează rapeluri la ideologia vremii și la realizări din arhitectură, arta grădinilor, decorația interioară etc. — ne dau o imagine completă a principatului Brandenburg-Prusia de la începutul secolului al XVIII pînă în primele decenii ale secolului al XIX-lea.

Gruparea în aceeași sală a obiectelor de feronerie, crează, prin contrastul de tehnică și cromatică,

Omagiu postum cald pentru o îndrăgită figură cîndva, dar mai puțin cunoscută astăzi, expoziția înmănușează uleiuri pe pînză, pe carton și pe calc (tehnică, se pare, introdusă de Bob Bulgaru), acuarele, desene, studii pregătitoare pentru lucrări, grupate în trei săli și pe două coridoare din subsolul Muzeului de artă din Ploiești. Un spațiu relativ îngrat (mic și destul de șicanat) și lucrările prea numeroase — o selecție mai severă ar fi fost de dorit — au avut consecințe defavorabile pentru expoziție, care are, de altfel, meritul de necontestat de a fi redescoperit vizitatorului de astăzi o interesantă figură de artist.

La vernisaj au participat alături de personalități culturale din jud. Prahova și din orașul Ploiești numeroși foști prieteni și admiratori ai artistului, scriitorii și publiciștii George Macoșescu, Geo Bogza, Eugen Jebelcanu, Ștefan Roll, Edgar Papu, muzeografi, public ploieștean.

T.S.

o pauză ce potențează trecerea de la rococo la clasicism în evoluția porțelanului berlinez.

Cea de-a doua sală — mai puțin unitară — mai barocă, prin stilul pieselor (piesele din marel bufet de argint din Sala cavalerilor din Palatul prințului elector din Berlin, sticlăria, serviciul de faianță „Kabaret”) și prin eterogenitate, prezintă totuși aceeași claritate compozițională care a guvernat gîndirea întregii expoziții.

Expoziția a beneficiat de coordonarea Christianei Keisch, cercetător științific la Muzeul Köpenick din Berlin, și de colaborarea muzeografilor de la Muzeul de artă populară al R. S. României, Hedvig Formagiu și Silvia Zderciuc. Ea a fost realizată prin și cu ajutorul Oficiului pentru organizarea expozițiilor din Consiliul Culturii și Educației Socialiste.

Catalogul de expoziție la fel de judicios întocmit cuprinde: un *studiu introductiv* care plasează fenomenul artistic și cultural mai larg în contextul istoric, studiu datorat aceleiași Christiane Keischl, lista obiectelor din expoziție cu date sumare despre ele și reproducerea cîtorva dintre cele mai reprezentative piese.

Atît marelui public vizitator cît și specialiștilor direct interesați de problemele de expoziție, li s-a oferit în ziua de 24 iulie, în sălile Muzeului de istorie a municipiului București, o interesantă conferință despre porțelanul berlinez, conferință menită să evidențieze mai pregnant punctele cheie din creația manufacturieră a acestui gen.

T.S.